

[Elmquist.]

tallet, bl. a. fordi man har det i Tyskland. Vilde det da ikke være naturligt, om Lovgiverne, inden de tog endeligt Standpunkt, ogsaa nøje satte sig ind i de Oplysninger, man efter Udvalgets Anmodning har indhentet fra Tyskland? Kan de Herrer virkelig være bekendt at komme her med en Indstilling belyst ved detaljerede Oplysninger fra Tyskland, uden at adskillige af dem paa det Tidspunkt, da Betænkningen blev afgivet og Indstillingen vedtaget, overhovedet havde haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med disse Oplysninger? Jeg tror ikke, det er den Art Arbejde, der just forøger Respekten for Lovgivernes Arbejde.

Jeg skal videre pege paa, at der om et af disse vigtige Spørgsmaal, Domsmandsinstitutionen, i Februar Maaned har været ført en indgaaende Diskussion af vore mest fremragende Jurister i Kriminalistforeningen. Grundet paa, at Mødet holdtes en Mandag Aften, var de fleste af Udvalgets Medlemmer forhindret i at være til Stede. Efter indledende Foredrag af Professor Krabbe og Kontorchef Lucas høstes en meget indgaaende Diskussion om hele Domsmandsproblemet. I baade de indledende Foredrag og i Diskussionen blev baade af Tilhængere og Modstandere af denne Institution peget paa akkurat det samme, som Højesteretsdommer Troels Jørgensen har peget paa i sin Artikel, og det samme, som de to Mindretal, det konservative og Venstre, peger paa i Betænkningen.

Jeg gentager, at af baade Tilhængere og Modstandere af Institutionen blev der peget paa, at man og ogsaa de selv ikke endnu var naaet til en saadan Gennemtænkning og Gennemdrøftelse af dette Problem, at Tankerne var saa afklarede, at de kunde paavise, hvorledes den rette Begrænsning burde være, hvorledes den rette Vej for et passende Forsøg bedst kunde afstikkes. Nogle holdt paa en Begrænsning, andre paa en anden; den højtærede Justitsminister var til Stede, saa den højtærede Minister vil erindre det.

En Tilhænger af Institutionen, Rigsadvokaten, holdt paa, at man i Landsretten indtil videre burde sikre sig den Ventil, at naar de tre Lægdommere og de tre juridiske Dommere var gruppevis uenige, burde de juridiske Dommere's Mening være den af-

gørende — en meget principiel Forskel fra Ministerens Forslag. „Hvis det senere viser sig“, sagde Rigsadvokaten, „at denne Lægmandsinstitution kan undvære denne Ventil, kan man jo overveje at afskaffe Ventilen, men at gøre Springet ganske uden alle Garantier, tør jeg i alt Fald ikke paa nærværende Stadium tiltræde.“

Saaledes udtalte Rigsadvokaten sig om Spørgsmaalet. En anden Tilhænger af Domsmandsinstitutionen, Højesteretssagfører Karsten Meyer, udtalte: „Det er dog ikke nødvendigt allerede nu at indføre Systemet fuldt ud, det er dog rimeligt først at vinde en Række Erfaringer.“ Og en tredje Tilhænger svor med Begejstring til, at man i denne Sag skulde vandre de saa berømte to Tempis Vej.

Saaledes var Stemningen altsaa paa dette Møde, hvor Landets ansete Jurister var samlede for at drøfte dette Spørgsmaal: Enighed om, at dette Problem slet ikke var tilstrækkelig gennemdrøftet, Betænkeligheder hos Tilhængerne mod at springe ud i det, vægtige Argumenter mod det fra Modstandernes Side. Som jeg nævnte før, var der kun faa — jeg tror fem — af Folketingsudvalgets Medlemmer til Stede ved dette Møde, men til Gengæld blev der lovet Udvalget — dette er ikke nogen Bebrejdelse mod de Medlemmer, som ikke var til Stede, for de var naturligt forhindrede deri —, at saa snart Foredrag og Diskussion, der blev stenografisk refereret, forelaa trykt, skulde Udvalgets Medlemmer faa Referatet tilsendt, saa Medlemmerne senere kunde faa Lejlighed til at sætte sig ind i disse vægtige Indlæg, der er fremkommet fra de forskellige Fagfolks Side.

Da Betænkningen blev afgivet, forelaa dette Referat endnu ikke. Tid til at vente, hvad der fra denne Diskussion kunde foreligge af værdifuldt, havde den højtærede Justitsminister og Flertalspartierne overhovedet ikke. Flertalspartierne havde det altsaa ikke. De seks Jurister, jeg har nævnt, og den ene Ikke-Jurist, det ærede Medlem Hr. Vejen, ønskede derimod i høj Grad, at man skulde afvente denne Redegørelse, men Flertallet og Ministeren kunde altsaa ikke bøje sig derfor.

Jeg synes, man maa forbavses i alderhøjeste Grad herover. Det skulde dog ikke være at stille et urimeligt Krav til